Junqueras, el deute i el tigre de dents de sabre

L'anàlisi econòmica més personal del vicepresident

Junqueras es dirigeix al públic des del faristol de Tribuna de Girona

El vicepresident i conseller d'Economia català, Oriol Junqueras, va advertir ahir, en el marc d'una conferència pronunciada al fòrum Tribuna de Girona, del risc que el bancs centrals generin «una bombolla d'oferta monetària» a base de polítiques expansives que, al cap i a la fi, no suposen l'arribada de diner a l'economia real i que, per tant, no ajuden al creixement

PEP TABERNER | GIRONA

Ahir, l'endemà del 26-J, el vicepresident i conseller d'Economia de la Generalitat, Oriol Junqueras, visitava la ciutat immortal de l'Onyar convidat pel fòrum Tribuna de Girona -del qual Diari de Girona n'és una de les entitats impulsores, juntament amb la Cadena Ser i La Caixa-, amb la victòria electoral del seu partit a la província, històrica per inèdita, sota el braç. Més de 80.000 vots van convertir ERC, diumenge passat, en la primera força d'aquestes comarques, en detriment de CiU, que va obtenir 71.000 sufragis i escaig.

A l'Espai Caixa, Junqueras havia de parlar de Política i economia catalana: reptes de futurdavant d'un auditori gairebé ple, que va comptar amb la presència dels dos diputats electes Teresa Jordà i Joan Olòriz, així com dels senadors, també electes, Jordi Martí, Quim Ayats i Elisenda Pérez, entre d'altres càrrecs. Junqueras va parlar molt d'economia i no tant de política, amb l'excepció d'una referència a Josep Borrell (el vicepresident es va defensar de les crítiques per haver estat massa tou en un cara a cara amb l'exministre a 8tv); d'una menció al Brexit («les conseqüències seran les menys possibles», va intuir); de quina podria ser, arran de l'adéu britànic, la relació de la «futura República Catalana» amb Europa («no hi ha cap tractat constitucional ni cap directiva que prevegin mecanismes d'expulsió [d'un territori que formi part de la UE])» i de la posició d'ERC davant de possibles pactes de governabilitat a Espanya (o sigui: qui no accepti el dret dels catalans a decidir el seu futur, no cal ni que despengi el telèfon per parlar amb ell).

Junqueras es va posar el vestit de doctor en Història del Pensament Econòmic i va fer una classe d'una hora llarga a l'audència, en la qual va reflexionar, d'entrada, sobre el bon comportament de l'economia catalana(exportacions a l'alça; més inversió estrangera; creixement per sobre de la mitjana de la UE) que, no obstant això, pateix un sistema de finançament que dificulta que «els recursos arribin als ciutadans» al temps i en les quantitats que pertocaria, per, a continuació, expressar la preocupació per «la bombolla d'oferta monetària» que s'està inflant a nivell planetari.

Es dóna la paradoxa, va assenyalar, que quan hi ha més diners que mai circulant pel món, economies com la catalana revifen gràcies al despalanquejament (reducció del deute) de les famílies i no pas perquè flueixi el crèdit per a la inversió i el consum amb la intensitat precisa. Això passa, sosté, perquè els milers de milions d'euros que, en el cas de l'eurozona, posa en circulació el Banc Central Europeu (BCE) cada cop mes són «atresorats» per les entitats bancàries i utilitzats, bàsicament, per finançar nivells de deute públic històrics que amenacen el futur de generacions.

L'acumulació de diner per part d'aquestes entitats, va dir, deixa sense efecte la política monetària expansiva dels bancs centrals en l'àmbit de la lluita contra la deflació: com que el diner que es genera no arriba als ciutadans ni a les empreses, l'evolució dels preus és negativa i això representa una amenaça molt seriosa per a l'economia, ja que «la paralitza». La deflació, va prosseguir, retarda decisions de compra i d'inversió, perquè ningú no compra res que sap que «al cap d'uns mesos li sortirà més barat».

Al fil d'això, el conseller va llançar la proposta que siguin els governs els que, a través del BCE, trobin mecanismes que permetin, «sense passar pels bancs comercials», fer arribar inversions per finançar projectes de recerca i d'innovació que contribueixin al creixement econòmic d'un territori.

Preguntat per la capacitat d'adaptació als canvis de l'economia catalana, Junqueras va recórrer a la teoria evolutiva: entre el «tigre de dents de sabre» i el «gatet comú», va recordar, l'espècie que ha acabat sobrevivint ha estat la que a priori semblava més dèbil: «el gatet». Es tracta, doncs, de prendre exemple i tenir clar que sense ullals poderosos s'arriba més lluny.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/06/28/junqueras-deute-tigre-dents-sabre/791001.html?utm_source=rss